

Pünkösöd után IV. vasárnap. Kismisére.

Az egyházi rend szentsége

A csodálatos halfogás eseménye és Krisztusnak azon ígérete, hogy Pétert immár emberek halászává teszi, ismét alkalom arra, hogy az egyházi rendről, a papságról elmélkedjünk. Fehér vasárnap arról szólottam, hogyan nézi a világ a papot és mit tart Krisztus és Egyháza papjairól. Ma az egyházi rendről mint Krisztus alapította szentségről szeretnék néhány szót szólni.

Krisztus hét szentséget alapított. Az ember számára ott van Isten megszentelő kegyelme a bölcsőtől a sírig. De amíg a keresztség stb. Az egyes emberek megszentelődését szolgálja, addig a házasság és az egyházi rend a családi közösség és a társadalom megszentelődésére rendeltetett.

Az egyházi rend valóban szentség, mert Krisztus rendelte: Elmenvén tanítsatok, kereszteljétek, ezt cselekedjétek az Én emlékezetemre, vegyétek a Szentlelket, akinek megbocsátjátok bűneiket... Csak apostolainak mondotta.

Van külső látható jel, a püspök kézrátétele. Szent Pál Timóteushoz.

Belső láthatatlan kegyelmet közöl. Az egyén lelki harcát is nehéz megvívni. A pap ezeknek kell segítsen. Ahol nagyobb a munka, több erőre is van szükség. Ezt az erőt, kegyelmet közvetíti az egyházi rend szentsége.

Ha azt akarjuk, hogy a csodálatos halfogás története ne maradjon pusztán bibliai emlék, hanem mindig megújuló valóság, támogassuk imáinkat a papságra készülőknek, de támogassuk imáinkkal a papságra szenteltek is. A nagyanya levele pap unokájához.

Köröstarján, 1966. június 26.